

opusdei.org

Josemaría Escrivás budskap i ett afrikanskt sammenhang

Artikel som publicerades på en
särskild bilaga till L'Osservatore
Romano med anledning av
Josemaría Escrivás
helgonförklaring

2002-10-06

Kärleken är evig och ung; även
denna världsdel är ung: 60% av
befolkningen är yngre än 25 år. Den
afrikanska ungdomens iver kommer

utan tvivel att —trots nuvarande motgångar och problem— göra en äkta afrikansk dröm till en verklighet i denna del av världen: Drömmen att få människorna att axla sitt ansvar för det egna landets framtid istället för att förvänta sig hjälp från andra håll från vilka ingen hjälp kan komma. Det är mycket som rör mig djupt i Josemaría Escrivás budskap, men den tanke som mest ha påverkat mitt liv, mina vyer och mina utsikter är idén om att varje kristen bör ta ett fullständigt ansvar att söka full kristen och social mognad. De kristna är inte andra klassens medborgare i Opus Deis grundares världssyn. Var och en är kallad till att söka heligheten där han eller hon arbetar, lider och bor. Och heliegheten består i att vandra denna världens vägnar och motorvägar i vänskap med Gud, var man än finns.

Hjältemod, helighet och djärvhet kräver en ständig andlig förkovran.

Du kommer aldrig att kunna ge andra annat än det du själv har. Och för att ge Gud något måste du umgås med honom, leva hans liv, tjäna honom (Smedjan, 78). Denna kallelse är inte bara för några få privilegierade med särskilda förmågor. För mig var det otroligt att se att någon hade tagit lekfolket så mycket på allvar. Denna syn är en dödstöt mot passiviteten: det enda som återstår är att stå upp och bejaka den. Inte heller afrikanerna är andra klassens medborgare vars öde är att vara beroende av andra och andras allmössor. Gärna bistånd, om det är bistånd från en broder till en annan som —genom egna eller andras fel— har hamnat i nöd: en hjälp från en som ser den andra rakt i ögonen, från en likvärdig broder som har bättre förutsättningar. I detta sammanhang har jag många betänkligheter kring det sättet på vilket västerlandets finansiella institutioner och regeringar håller på

att bistå Afrika. Det finns något oroande och skadligt i ett bistånd som överlämnar en hel världsdel inte bara hopplöst skuldsatt utan också helt beroende av andra. Bistånd bör dock finnas, men sådant från en broder till en annan. Man tycks glömma, kanske på grund av afrikanernas anpassningsförmåga, att drygt ett århundrade sedan befann sig denna världsdel i den tidiga järnåldern. Under denna korta tidsperiod har vi behövt anamma tanke- och regeringssystem som andra fick prova i hundra, ja ibland tusen år. Inte bara det, utan vi har fått göra det på dessa andras språk. Vi har därför varit både vinnare och förlorare samtidigt. Då vi inte hade någon annan utväg än att lära oss deras språk, vilket gick tämligen lätt till, har vi fått den stora förmånen att komma in i deras tankesätt och det av deras stora tänkare. Dessa har däremot sällan känt behovet av att lära sig våra språk och därmed

komma underfund med våra tankesätt för att kunna förstå varför vi skrattar när vi gör det och varför vi gråter när vi gråter. Detta är mycket beklagligt, då varje språk lagrar många generationers mänskliga förväntningar och ansträngningar. Det är också på grund av detta som många biståndsförsök har havererat.

Hur som helst är afrikanerna ivriga att lära sig och denna strävan får en återklang i den salige Josemarías budskap. Studera. Studera flitigt. Om du skall vara salt och ljus, så behöver du kunskap och yrkesskicklighet. Eller tror du att du kommer att få kunskapen genom gudomlig ingivelse bara för att du är lat och bekväm? (Vägen, 340). Josemaría Escrivá uppmanar de kristna att satsa på att ha *en teologs troskunskap och ett barns fromhet*. Han föreslår inte de lätta vägar till frälsning som somliga vill ha och som är så vanliga

idag, nämligen en religion som antingen är formalistisk eller pietistisk, en religion som kan utövas utan att man skall behöva engagera sig eller en rad känslor tan logiskt innehåll. Istället uppmanar han till en djup personlig förändring och ett sportigt perspektiv på det inre livet, att alltid resa sig efter ett fall. Ännu ett fall, och ett rejält sådant! ...

Förtvivla? Nej, ödmjuka dig och åkalla genom Maria, din Moder, Jesu barmhärtiga kärlek. Ett miserere²⁰ och upplyft ditt hjärta! Och börja om igen. (Vägen, 711) Och också: Att ta sig an allvarliga saker med sportsmannaanda ger mycket goda resultat ... Har jag förlorat flera matcher? Bra, men - om jag håller ut - så kommer jag till slut att segra. (Plogfåran, 169). Och vi afrikaner är mycket sportiga män och kvinnor.

Familjen är mittpunkten för afrikanernas liv. Den är inte bara ett nätverk för social trygghet, utan

också en viktig identitetskälla. Den utgör grundvalen för den egna tillvaron och grupptillhörigheten. Urholkandet av familjevärden skadar alla människogrupper, men för afrikanerna har detta varit katastrofalt. Det var detta som banade vägen för spridningen av AIDS, som i Afrika verkar ha fått en våldsamt och aggressivitet som inte syns på andra håll.

Utmärkande för Josemaría Escrivá är hans starka försvar av familjen, av äktenskapets helighet och av den fruktsamma kärlekens värdighet. Du skrattar för att jag säger att du har en "kallelse till äktenskapet"? Det är just vad du har, visst är det en kallelse. Anförtro dig åt den helige Rafael så att han leder dig, liksom Tobias, kyskt till målet. (Vägen, 27). Och på en annan punkt skriver han: Vi är många: med Guds hjälp kommer vi att ta oss vart som helst, kommenterar de entusiastiskt. Varför

tappar du i så fall modet? Med Guds nåd kan du bli ett helgon, vilket är meningen. (Plogfåran, 104).

Den afrikanska kvinnan bär tunga bördor, några inbillade och andra verkliga, men hon har en utomordentligt stor styrka. Mitt i det äckliga kaoset som utmärker vardagslivet verkar hon som förenande faktor för familjen endast i kraft av sin kärlek. Det är till sådana kvinnor som det nya helgonet har någonting att berätta: Kvinnan är starkare än mannen och trognare i lidandets stund. Maria från Magdala och Maria som var gift med Klopas och Salome!

Vilket stort apostoliskt arbete skulle man inte kunna utföra med en sådan grupp modiga kvinnor, nära förenade med den smärtorika Modern! (Vägen, 982).

Josemaría Escrivás budskap klingar med kärlekens eviga ungdom och

Afrika, mitt i alla dess kriser och problem, vill motsvara det. En hemlighet, en offentlig hemlighet: världens alla kriser beror på bristen på helgon. Gud vill ha en handfull av "sina" människor inom varje mänsklig verksamhet. Sedan ... pax Christi in regno Christi - Kristi frid i Kristi rike. (Vägen, 301).

Margaret Ogola//Osservatore
Romano

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/josemaria-escrivas-budskap-i-ett-
afrikanskt-sammanhang/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/josemaria-escrivas-budskap-i-ett-afrikanskt-sammanhang/) (2025-08-08)